

NOVICE GEODETSKIH DRUŠTEV



IZLET STAREJŠIH ČLANOV LGD NA PIVŠKO

Kako hitro mineva čas. Nismo še pozabili lanskega izleta v Posavje, že je napočil čas za naslednjega. Tokrat smo se odpravili na Pivško. Kot običajno smo se zbrali na parkirišču Dolgi most na Viču. Že zjutraj se je nakazoval lep dan. Nebo brez oblaka nam je dalo še več energije in dobre volje.

Ob sedmih smo štartali in se po avtocesti odpeljali proti Postojni. Kmalu smo prispeli v Postojno. Ustavili smo se na parkirišču, kjer smo si privoščili kavico in posladek, ki ga je spekla ena od naših članic.

Nato smo pot nadaljevali proti Pivki. V vasi Petelinje smo zavili proti Slovenski vasi na ogled Ekomuzeja Pivških presihajočih jezer. Ogledali smo si muzej in se nato sprehodili do Petelinjskega jezera. V tem letnem času v nobenem od sedemnajstih (17) jezer ni vode. Napolnijo se samo ob večjem deževju. Največja globina vode ob dolgotrajnem deževju pa je več kot 20 metrov. Pozno pomladi in poleti so jezera poraščena s čudovitimi travniki, ko jih preletava veliko metuljev in več kot sto vrst ptic. Priznati moramo, da večina izmed nas ni kaj dosti vedela o tem naravnem fenomenu. Izvedeli smo veliko novega o skrivnostih kraškega sveta.



Slika 1 (levo): Panoramska tabla Ekomuzeja Pivških presihajočih jezer. (Foto: Šušteršič).



Slika 2 (desno): Zbor udeležencev izleta pred Ekomuzejem Pivških presihajočih jezer. (Foto: Šušteršič).



Slika 3 (levo): Ogled lokacije Petelinjega jezera, enega od pivških presihajočih jezer. (Foto: Šušteršič).



Slika 4 (desno): Kulisa vhoda v vojaški muzej z imenom Park vojaške zgodovine. (Foto: Šušteršič).

Po zanimivem doživetju smo se odpeljali naprej proti glavnemu cilju, Parku vojaške zgodovine, kot se vojaški muzej uradno imenuje. Ogleдали smo si veliko vojaških bojnih vozil, vojaške opreme in drugih stvari, ki tudi sodijo v tak muzej. Muzej v glavnem zajema čas od druge svetovne vojne naprej.

Še posebno moramo pohvaliti vodnice, ki so nas vodile po Ekomuzeju in Parku vojaške zgodovine. Navdušeni smo bili nad njihovim strokovnim znanjem in načinom, kako so nam ga podajale. Na vsa vprašanja smo takoj dobili strokovno in razumljivo razlago.

Po ogledu muzeja smo dočakali kosilo, ki smo ga imeli kar v restavraciji Kantina Pivka v samem parku. Tam lahko po želji gostov postrežejo tudi s hrano, ki je običajna za vojaške jedilnike.

Pot nas je vodila še naprej. Odpeljali smo se proti vasi Kal pri Pivki na ogled Šobčeve domačije. Tam smo imeli degustacijo domačih dobrot, ogled črne kuhinje in ogled filma o žganjekuhi. Takoj zatem nas je presenetil Martin Krpan. Neverjetno doživetje nam je zaigral Levstikovo povest o Martinu Krpanu.



Slika 5: Druženje udeležencev izleta z Martinom Krpanom na Šobčevi kmetiji. Foto: Šušteršič.

Po tej dogodivščini smo se odpravili v vas Stara Sušica na ogled zbirke starega kmečkega orodja pri Zgonarjevih. Poizkusili smo njihove domače dobrote, ki jih je bilo mogoče tudi kupiti.

Dan je že prehajal v noč, ko smo se utrujeni posedli na svoje sedeže v avtobusu. Vse do končne postaje na Viču v Ljubljani smo obujali vtise o izletu, ki je bil poln zanimivosti, tako da nam niti za trenutek ni bilo dolgčas. Tudi odziv udeležencev je bil zelo pozitiven, z željo, da se prihodnje leto znova srečamo na našem izletu. V mislih me tako že preganjajo nove ideje za prihodnje dogodivščine. Se vidimo.

Stane Drenšek, za Ljubljansko geodetsko društvo, e-naslov: pismo@lgd.si

Foto: Lija in Miloš Šušteršič, za Ljubljansko geodetsko društvo, e-naslov: lija.milos@gmail.com